

New Foundlands Fiskere lærer Landbrug.

Et Led i Bestræbelserne for at ophjælpe Landets fortvivlede økonomiske Stilling.

New Foundland, Englands ældste Dominion, staar foran store økonomiske Vanskeligheder ifølge en Redegørelse, som Guvernøren, Sir D. Murry Anderson har udsendt.

Det kan forudses, hævdes det i Rapporten, at Øens Indkomster i alt Fald i de første Aar vil ligge under de Udgifter, som er nødvendige, ikke blot for at udnytte Øens Hjelpekilder med Hensyn til Selvforsyning i Fremtiden, men ogsaa til Administrationsudgifterne. Det fremgaar endvidere af Rapporten, at der ydes 443,500 Pund fra den engelske Statskasse for at faa Budgettet for 1934-35 i Balance.

Man er nu i Færd med at

træffe Foranstaltninger til at uddanne Øens Fiskere til Landbrugere, naar Fiskerisæsonen er sluttet. Man har særlig haft Opmærksomheden henvendt paa Agerbrug kombineret med Fiskeri. Canadas Regering skulde heril yde et Laan. Det foreslaas at dette Kolonisations-system bliver udvidet betydeligt. Man har ogsaa paabegyndt en speciel geologisk Undersøgelse af New Foundland og Labrador med Henblik paa Muligheder af at finde nye Guldader.

De Skotter, de Skotter —

En Skotte havde af nogle engelske Venner faaet Indbydelse til et lille Drikkegilde, hvor hver af Deltagerne skulde medbringe et eller andet »til fælles bedste«.

Ja, jeg tager nu en Flaske Whisky med, sa'e den ene Engländer.

Jeg moder med en Flaske Rom, tilføiede den anden.

Og hvad tager Du med? spurgte de Skotten, der ikke gjorde Mine til at sige noget.

Jeg tager min Broder med, svarede Skotten.

Lýsingar

Til allar fiskakeyparar í Føroyum.

Allir sum keypa saltfisk og klippfisk frá for-
oyskum fiskiskipum verða hervið mintir á, at í
kontraktini millum fiskimenn og reidarar § 14.3.
stik. stendur fylgjandi:

»Alt Salg ved Fradeling maa kun foregaa mod
kontant Betaling eller fornøden Garanti, og det i
Tilfælde af Salg ved Fradeling fremkomme Pro-
venu skal tilstilles Føroya Fiskimannafelag, idet
Fremsendelse til anden Mand er ulovlig.

Føroya Fiskimannafelag.

**Partifælle! Har du
spurgt din Nabo og din
Arbejdskammerat, om
han holder „Føroya So-
cial-Demokrat“? Ger
han det ikke, bør du
opfordre ham dertil.**

Vi fremstiller nu færsk Smelteost
den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning
& Margarinefabrik.

Føroya Fólkaháskúli.

Summarskúli fyri gentur er
frá 1. mei til ólavssøku. Bónar-
bræv um peningastyrk má verða
sent til amtíð innan 15. mars.

Tær, sum ætla sær á Føroya
Fólkaháskúla, mugu skila tað til
í bónarbrævinum. Annars fáa
tær allar frágreiðingar við at
snúgva sær til skúlans.

R. Rasmussen. Simun av Skarði.

Takið goðs við „Tjaldrinum.“

Toiletsæben „Okkara“
er den fineste fine og den bil-
ligste billige af al Toiletsæbe.

Bestu og billigastu
Sukurvørur
Sukurvørúhúsið.

Málarafórrættning.

Papp, tapet, møbulpulitur, alt
málarafakínun viðvíkjandi! Best,
billigast. — Orðrar frá bygdum
eksperderast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

„Okkara“ TOILETSÆBER er
dreje, billige, og har den Par-
fume, som De synes om.

Kryddarsild, speilsild og ansjósir

fæst billig og góð hjá

Chr. Geyti,
Kollafjørð.

Vor Krone Margarine overgaar
at anden Margarine i Kvalitet
og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning
& Margarinefabrik.

Rita Stangsbekken bruges
til alt — bør bruges af alle—.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmíðjuna
máltr. 143.

RITA SÆBESPAANER
til al finere Vask

Kast alle Bekymringer over Bord og
køb kun vor Margarine

Den er lige vidunderlig til
Bordbrug, Stegning og Bagning.

Den er 1. og den bliver No. 1.

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Announcerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige in-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Keypið frá teimum, sum lýsa í FØROYA SOICAL-DEMOKRATI

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bládstjórar: P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmíðja B. Z. Jenssens, Tórshavn.

Ki steret og med Hovedet ned-
ad. Men der er ofte gaa halve eller hele
Dage, før Staklen uddaarer. Fluene
strømmer efter Livet, paa alle Maader
og Kæder for næstlæse Snyltere. Man
staar dem ogsaa ihjel med Fluesmek-
kere, naar de ubevymret og intet-
anende sidder paa Døtre og Vinduer.
Jeg har ofte paa mine Vandrerger
fra Gyvet i Krogen bag Skabe og
Ræder fundet Fluene liggende halv-
vilde med brudte Lemmer. Menneske-
ne bekvæmmer sig nemlig ikke om en
Flues Skæbne, de udelgger sig ikke
med at flytte et Møbel for en Flues
Skyld, endskønt den alle Skabning
har Følelse som andre levende Væs-
ner og ofte maa lide en langsom,
smertefuld Død.

Kan Du nu forstaa min Sympati
for din Race?

»Du er viet meget klog og taler
godt for Dig,« sagde Fluene; »men
det lyder utroligt, det, Du fortæller
om Menneskene. Ingen har gjort mig
Portræt — tværtimod. Menneskene
har smaaet og betragtet mig og talt
begejstret om mig, som om jeg var
et rent Vidunder. Man har endog lagt
Lækkerer til mig i Vindueskarmen.

»Det er fordi Du er en Vinterflue!
Menneskene er overtroiske. Det be-
tyder nemlig Ulykke for Huset, om

man slaar en Vinterflue ihjel! Saa
det er Held i Uheld, at Du er kom-
met for sent til Verden — Men ad
os nu ikke tale mere om din Races
Lidelser. Kom nu bare med mig op
i mit fine Silkevæv, saa ska, jeg nok
beskytte Dig mod Alverdens Ond-
skab!«

»Du er jo selv kun et lille Kræ ved
Siden af de krumpestore Mennesker!«
sagde Fluene.

»Ja, det er sandt; men Du skulde
blot vide, hvilken Skræk og Rædsel
jeg indgyder ved min blotte Tilsyns-
komst. Takket være gammel Overtro
frister vi Edderkopper en taaelig
Tilværelse.

»Du lever altsaa højt paa de krum-
pestore Menneskers Uvidenhed!« sag-
de Fluene ærbødigt.

»Ja, det kan man vel nok sige, men
Menneskene er nu alligevel meget
forskellige. — Nogle respekterer os
ikke den gamle Overtro, de river for
et godt Ord vort fine Spind ned. Det
er dem, der har Rengøringsmænd. An-
dre Steder faar vi Lov at behøve
vort Hjørne i Aarevis.

Men lad os nu komme til Sagen.
Ser Du! Solen har nu aendt os igen.
Det var altsaa kun en falsk Sommer;
men godt er det, at vi mødes, saa vi
kan forkorte Tiden for hinanden.
Kom nu blot hen til mig, saa skal Du

faa en Hejsetur med op i mit fine
Silkevæv. Du kan sidde paa min
Ryg.

»Nej, Tak,« sagde Fluene. »Vi Fluene
har vel nok Vingerne for at bruge
dem. Jeg flyver i Forvejen.«

»Lad gaa,« sagde Edderkoppen og
slikkede sig om Munden, og saa brugte
den Benene saa hurtigt og Rædsel
Trommeslækker. Fluene sad allerede
oppe i Vindueshjørnet og ventede, at
Edderkoppen elegant svang sig op i
Spindelvævet.

»Velkommen, lille Flu! Kom bare
indenfor og vær ikke saa genert, saa
skal jeg vise Dig mit fine Silketæppe,
jeg selv har spundet. Det skal Du
faa Lov at hvile paa.«

»Det ligner jo et Hjul med Eger,«
sagde Fluene, og satte sig til Rette i
Spindet. »Du maa være meget dyg-
tigt!«

Edderkoppen kom hen og smuste til
den. — »Du har en dejlig lækker
Krop, Flu. Du skulde bare lære at
spinde Silketraad!« Og saa begyndte
den at sno tynde Traade om Fluens
Ben og Vinger.

»Hvad skal det betyde?« spurgte
Fluene angst. »Jeg vil ikke lære at
spinde!« — Har Du maaske ondt i
Sindet?

»Nej, sid nu blot ganske stille, saa

skal Du bare se Løjer!« sagde Ed-
derkoppen.

»Av! Av! skreg Fluene pludselig,
dødsens angst. »Du bider mig jo un-
der Vingerne!«

»Ja, Du har Ret, Flu! Jeg tog
blot en Blodprøve. Dit Blod er godt
og smager ligt!« sagde Edderkop-
pen og lod sin Snabel løbe undersø-
gende rundt paa den lille Flues Krop.
»Aa, jeg dumme Flu. at jeg lod
mig føre bag Lyset af en slæsk Tun-
ge og gode Løfter,« gråd Fluene saa
ynkeligt. »Slip mig og løs mine
Baannd!«

»Nu skulde Du vise din Flyvekunst,
Vigtig!« sagde Edderkoppen drill-
ende.

»Jeg tør, om Du ikke holder op
med at bide mig saa skrækkeligt!«

»Ja, du bare, men langsomt. Vin-
teren er lang, og det varer nok læn-
ge, inden jeg fanger saadan en læk-
ker Flu igen,« og saa sugede Edderkop-
pen sig fast til den stakkels Flu.

Da skete der noget, som kom Ed-
derkoppen meget ubejligt. Karen
Stuepige stod nemlig med Støve-
sten i Haanden, parat til at begynde
den vanlige Hovedrengøring. Hun
sprang op i Karmen og begyndte at
fejle Støv og Spindelvæv.

»En Edderkop!« skreg hun, da hun

med Støvestenen rev hele Edderkop-
persten i Stumper og Stykker. Pla-
dask! Der laa hele Herligheden!

Edderkoppen slap sit Tag i Fluene
og løb med rasende Fart henad Gul-
vet. Fluene blev liggende som livløse
med Benene indviklet i en hel Mæng-
de Traade. — Den havde næsten mi-
stet mere Blod, end den kunde taale.

Karen Stuepige kaldte paa Hus-
fruen, og et Par Maabørn kom løben-
de til, og de ynkede over den stak-
kels, lille Vinterflue, som alle nu for-
stod havde været paa Besøg hos Ed-
derkoppen.

Man lagde den varsomt hen til Var-
men, satte lækre Sager for den og
pyntede og plejede den i Haab om
snarlig Helbredelse, saa Held og Lyk-
ke maatte være til Huse.

Tynd og genemsigtig var den ble-
vet, da den Juleaften sad paa Silke-
skærmen, strittende ind i Lampelyset.

Men Livet beholdt den, og nu tror
den aldrig mere paa Edderkoppesnak.